

VALENTIJN VIERN !

Overmorgen, vrijdag 14 februari, vieren we Valentijn. Een dag die rood kleurt van liefde en hartjes. In reclame en media is geen moeite onbenut gebleven om deze dag in de kijker te plaatsen. Tips en suggesties allerhande, suggesties van literaire en culinaire aard, worden voorgeschoteld. Dit alles om de liefde en de geliefde toch niet te vergeten. Zeker niet op 14 februari, die dag die verpakt wordt in een hartje boordevol liefde. Blijkbaar is het bij zo'n dag ook interessant te weten hoe mensen, vooral BV's dan, deze Valentijn gaan vieren. Een inkijk in het leven van anderen is blijkbaar altijd graag meegenomen. Anderen delen hun liefdesmomenten en –arrangementen graag op facebook. In de hoop dat anderen 'het leuk vinden'. Liefde... Op die ene dag kunnen we er zeker niet naast kijken.

Liefde is...

Maar hoe is het vandaag gesteld met de liefde? En morgen, en overmorgen... Krijgt de liefde dan nog steeds verder aandacht? Blijft de liefde dan het mooiste geschenk dat mensen voor elkaar kunnen en willen zijn? En, hoe zou jij het verder aanvullen: 'Liefde is...'?

Iemand zei me onlangs naar aanleiding van Valentijn: 'Aan al dat commercieel gedoe heb ik geen enkele boodschap. Het is allemaal zo opgeklopt. Is het belangrijkste niet dat mensen, geliefden en verliefden, elke dag opnieuw proberen de liefde waar te maken met elkaar? Met vallen en opstaan.' Een feestelijk moment tussendoor, het is en wil een verademing zijn. En het doet wellicht eens goed ook. Vandaag en morgen gaat het leven verder. We worden verder ondergedompeld in de drukte en de onzekerheid van het bestaan. Angst om anderen en het anders-zijn van mensen blijven ons confronteren. Velen blijven op de toppen van hun tenen staan, om mee te kunnen in dit leven. Of, omdat het nu eenmaal verwacht of geëist wordt. Waarom zorgen we er niet elke dag voor het leven een beetje lichter maken? Waarom blijven we niet elke dag opnieuw kiezen om de liefde vruchtbaar te laten worden in het samenleven met elkaar?'

Liefde die vrucht draagt

Een vruchtbare liefde heeft ons samenleven meer dan ooit nodig. Vruchtbaar... omdat het een liefde is die onvoorwaardelijk is. Een liefde die niet pronkt met eigen kunnen, maar die juist de rijkdom in elke ander wil ontdekken. Wie die ander nu ook is! Vruchtbare liefde schept vertrouwen in mensen, geeft zo smaak in het samenleven met elkaar. Liefde kan je in alle kleuren liken op facebook. Als dat niet leuk is! Vruchtbare liefde gaat niet digitaal. Die vind je waar mensen van hart tot hart, van mens tot mens om elkaar begaan zijn. Vruchtbare liefde... Het is elkaar doorheen alles blijven steunen en bemoedigen.

Die vruchtbaarheid vind ik bij een jonge franse auteur, die in een brief als het ware zijn liefde voor het leven vertolkt. Hij schrijft zijn brief naar aanleiding van de angst en terreur die gezaaid werd. Een oproep om doorheen alles de liefde en het leven alle kansen te geven. Wat er ook gebeurd is, hoe de angst bij mensen vaak aangewakkerd wordt, toch zal hij niet opgeven om... Ik laat hem even (in vrije vertaling) aan het woord:

*'Ik zal niet opgeven lief te hebben wie ik lief heb.
Ik zal niet opgeven de blinde haat te veroordelen.
Ik zal niet opgeven om plezier te vinden in het samenleven met elkaar.
Ik zal niet opgeven te genieten van glas op en terras,
te genieten van muziek op een concert,
te lachen en te spreken met al wie ik ontmoet.
Ik zal niet opgeven om te proberen mijn vijanden lief te hebben.
Koste wat het kost.*

*Ik zal niet opgeven te lezen, naar het theater of de cinema te gaan, om te dansen.
Ik zal niet opgeven mijn verstand te volgen.
Ik zal niet opgeven om niet te vervallen in redeloosheid.
Ik zal niet opgeven om de kwetsbaarheid en de broosheid van het leven te verdedigen.
Ik zal niet opgeven om andere culturen te ontmoeten, in gastvrijheid te leven.
Ik zal niet opgeven om te zeggen dat het de ergste afgoderij is,
ons eigen geweld ter verdediging te rechtvaardigen als goddelijke wil.
Ik zal niet opgeven de kunstenaars alle vrijheid te gunnen.
Ik zal niet opgeven om onverdraagzaamheid en geweld af te zweren.
Ik zal niet opgeven om te blijven reizen.
Ik zal niet opgeven zaadjes van liefde te zaaien in dit leven,
voor alle mensen...
(Frédéric Boyer)*

Ik zal niet opgeven... Een uitnodiging om er samen en mooie Valentijn van te maken, een Valentijn-Anders!

Johan Loones
(alle reacties welkom bij johan.loones@skynet.be)

Wie was Valentinus?

De oorsprong van Valentijnsdag gaat volgens de meeste bronnen terug tot in de 3e eeuw na Christus. In Rome leefde toen een priester genaamd Valentinus. Hij stond bekend om de goede daden die hij deed voor zieken, ouderen en armen. Valentinus genas de blinde pleegdochter van Asterius, stadhouder van Rome. Asterius was hem hier zo dankbaar voor dat hij zich bekeerde tot het Christendom en direct alle christelijke gevangenen vrij liet. Voor keizer Claudius II was dit genoeg reden om op 14 februari 270 Valentinus te laten onthoofden. Sommige bronnen zeggen dat Valentinus werd onthoofd omdat hij in het geheim jonge stellen liet trouwen, iets dat de keizer streng had verboden. Later werd Valentinus heilig verklaard door de kerk en 14 februari werd een feestdag. Met name in Engeland werd het feest veel gevierd. Het was in die tijd niet gewoonlijk om openlijk je liefde aan iemand te uiten, maar op 14 februari werd hierop een uitzondering gemaakt. Iedereen kon dan zijn geliefde ongestraft verrassen met een cadeau of brief. Vandaag is er liefde alom, op 14 februari.

